

42. rocznica powstania NSZZ „Solidarność”

Robotnicy Stoczni Gdańskiej 31 sierpnia 1980 r. podpisali z przedstawicielami komunistycznej władzy porozumienie kończące trwający od połowy sierpnia strajk okupacyjny. To wydarzenie otworzyło drogę do powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. W środę (31.08) sekretarz województwa Tomasz Szeweluk w imieniu marszałka Artura Kosickiego złożył wieńce w miejscach upamiętniających wydarzenia sprzed 42 lat.

– Wydarzenia z 1980 roku były krokiem milowym polskiego społeczeństwa na drodze do wolności i odzyskiwania praw obywatelskich. Zmieniły Polskę, pokazały, że społeczeństwo jest zjednoczone, a dzięki wywalczonym porozumieniom ludzie mogli z optymizmem patrzeć w przyszłość – podkreślał marszałek Artur Kosicki. – I choć zanim w pełni Polska stała się krajem niezależnym miało upłynąć jeszcze 10 lat, choć społeczeństwo musiało przetrwać stan wojenny, to nadzieja zrodzona w sierpniu 1980 roku dawała siłę.

Wieńce i kwiaty złożono przed Pomnikiem NSZZ Solidarność znajdującym się przy ul. św. Kazimierza, przed pomnikiem legendarnego kapelana antykomunistycznego podziemia bł. Ks. Jerzego Popiełuszki przy placu Jana Pawła II oraz przy tablicy poświęconej działaczom białostockiej Solidarności.

Po uroczystościach w siedzibie białostockiego oddziału związku rozpoczęła się konferencja i uroczyste posiedzenie Zarządu Regionu Podlaskiego Solidarności. Wzięli w niej udział m.in. wojewoda podlaski Bohdan Paszkowski i przewodniczący Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” Józef Mozolewski.

Rocznicę NSZZ „Solidarność” świętowano w całym regionie. Wiesława Burnos, członek zarządu województwa wzięła udział we mszy świętej w Kaplicy Cudu Eucharystycznego w Sokółce w intencji żyjących i zmarłych działaczy pierwszej Solidarności.

Podobne porozumienia jak te gdańskie, na przełomie sierpnia i września 1980 r. podpisane zostały również w Szczecinie, w Jastrzębiu-Zdroju i w Dąbrowie Górniczej. To otworzyło drogę do powstania niezależnych od władzy związków zawodowych. Władze zobowiązały się także do ograniczenia cenzury. Wówczas był to znaczący sukces. Do sierpnia 1980 podobne przejawy niezależności były tępięne przez władze, a osoby próbujące korzystać z prawa do zrzeszania się i manifestowania poglądów innych niż uznane oficjalnie, poddawane były represjom.

W 2005 r. Sejm „w celu upamiętnienia 25. rocznicy historycznego zrywu Polaków do wolności” uchwalił ustawę o ustanowieniu nowego święta: Dnia Solidarności i Wolności. Pod projektami ustaw w tej sprawie podpisali się posłowie wszystkich klubów. Wnioskodawcy napisali w uzasadnieniach projektów, że „dzień ten ma przypominać wysiłek ludzi, którzy dawali świadectwo wierności idei Polski Niepodległej oraz być wyrazem hołdu dla osób, które przyczyniły się do powstania i zwycięstwa „Solidarności” oraz odbudowania suwerennej Rzeczypospolitej Polskiej”.

Aneta Kursa

red.: Małgorzata Sawicka

fot.: Paweł Krukowski

